

เทศน์เช้า วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๑

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจนะ มาแต่ไกลเรามาเอาบุญกุศล.. บุญกุศล ! เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดถึงเห็นใหม่ กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน เราก็คิดว่ากรรมจำแนกสัตว์ให้เกิด กรรมต้องตายตัวไง ถ้ากรรมต้องตายตัวนะ มันจะต้องเป็นไปอย่างนั้นโดยเด็ดขาด

แต่เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เกิดมาเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ พราหมณ์ ๘ คน พยากรณ์ว่า ถ้าอยู่ทางโลกจะได้เป็นจักรพรรดิ แต่ถ้าได้บวชจะได้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่ทำไมเป็น ๒ ละ ทำไมเจ้าชายสิทธัตถะพร้อมมาแล้วนะ จะต้องเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแน่นอนเลย

แต่ถ้าพูดถึงพยากรณ์ไว้แล้ว ถ้าไม่ได้บวชก็จะเป็นจักรพรรดิ คือจะรวบรวมแคว้น แคว้นเป็นประเทศขึ้นมา เพราะเมื่อก่อนมันเป็นแคว้นแคว้น ประเทศเล็กๆ สมัยโบราณนะ เป็นแคว้นแคว้น อำนาจรัฐ อำนาจทหาร ใครจะยึดครองเท่านั้นเอง มันเปลี่ยนแปลงเพราะไม่มีแผนที่ ไม่มีอะไรทั้งสิ้น แต่ถ้าอยู่ทางโลกจะได้เป็นจักรพรรดิ แต่ถ้าบวชแล้วจะได้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน ! นี่กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน ก็จำแนกให้เราเกิดมาเป็นมนุษย์ มนุษย์ต้นทุนต่ำ ถ้ามนุษย์ต้นทุนต่ำเห็นใหม่ คุณิ มนุษย์เหมือนกัน ต้นทุนต่ำ.. ต้นทุนต่ำเขาไม่สนใจเลยนะ

แล้วถ้ามนุษย์ต้นทุนสูงละ ถ้าต้นทุนสูง เรามองไปสังกมฺติ เราจะมีความเมตตา มันสลดสังเวชนะ คนคือคน แต่คนก็ไม่เหมือนคน.. คนเหมือนกันนะ แต่ความคิดไม่เหมือนกันหรอก

คูตี เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเห็นใหม่ มนุสสเปโต มนุษย์เปรต.. มนุษย์เดรัจฉานโน มนุษย์เดรัจฉาน.. นี้มนุษย์เปรต มนุษย์เดรัจฉาน มนุษย์ เทวดา มันเป็นที่หัวใจ มันเป็นความสำนึก เป็นความคิด นี่ต้นทุนสูง

ต้นทุนต่ำ มนุสสเปโต มนุษย์เปรต เปรตบางคน คูตี ไม่ฟังใคร คือ...แล้วทำลาย เขาไปหมดเลย แล้วมันมาจากไหนนะ

ต้นทุนมันก็อยู่ที่เราตัดแปลง ต้นทุนที่การประพฤติปฏิบัติ เราทำบุญกุศลกันอยู่ที่นี่ เรามาเพิ่มต้นทุนของเรา ถ้าเพิ่มต้นทุนเห็นใหม่ คูตีเราเสียสละไปเรามีความสุขใหม่ เรา ตั้งใจใหม่ นี่เพราะเรามีศรัทธาความเชื่อนะ

เราขับรถกันมาก็ร้อยกิโล เพื่อจะมาทำบุญของเรา หัวใจนี้มันเจตนาใหม่ หัวใจที่ เจตนามันตั้งใจใหม่ ความตั้งใจมันมาจากไหน มันมาจากใจทั้งนั้นล่ะ นี่ต้นทุนสูง ต้นทุน ต่ำ มันอยู่ตรงนี้

แต่ถ้าคนเขาไม่สนใจนะ อยู่ติดขอบรั้ววัดเขาก็ไม่สนใจ.. ไม่สนใจหรอก ! ไม่ สนใจแล้วคิดด้วย.. คิดอคติ ความคิดอคติเห็นใหม่ นี่ต้นทุนต่ำ ! นี่เป็นเรื่องของต้นทุน สูง ต้นทุนในความรู้สึกนะ ในอำนาจ ในวาสนาบารมี

ในการประพฤติปฏิบัติ ทำไมบางคนเดินจงกรม ๕ นาที ๑๐ นาที ทำความสงบ ของใจได้ เราเดินทั้งวันยังทำไม่ได้ เห็นใหม่นี้คือต้นทุนอีก ต้นทุนอยู่ที่การประพฤติ ปฏิบัติของเรา

เพราะ ! เพราะหัวใจมันเป็นมาตรฐาน นี่ความรู้สึกของจิตมันเป็นมาตรฐาน เพราะทุกคนมีสิทธิเหมือนกัน เพราะหัวใจตัวความรู้สึกอันนี้ ตัวความรู้สึกนี้เป็นตัว สัมผัส สุข ทุกข์ ดี ชั่ว ตัวสัมผัสนะ..

ตำราสัมผัสไม่ได้ ตำรามันเป็นอักษร มันเป็นกระดาษ มันเปื้อนตัวอักษรเท่านั้น แล้วเราไปอ่านมัน ตำรามันไม่รู้สึกรอก ในตำรามันเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต มันจะรู้อะไรกับ เราเราไปอ่านเข้ามาใช่ไหม แล้วมันถึงสะท้อนใจเราใช่ไหม เราไปอ่านสิ แล้วเราคิดสิ แต่ถ้าต้นทุนมันต่ำนะ มันไปอ่านแล้วมันไม่เชื่อ

มันเป็นไปได้อย่างไร มนุษย์คนหนึ่งสามารถทำได้แบบนี้ มนุษย์คนหนึ่งจะเป็น
อย่างนั้น.. อย่างนั้น.. เป็นไปไม่ได้ ! มนุษย์เป็นไปไม่ได้ ! แต่เขาไม่เคยทำของเขา ถ้าเคย
ทำของเขาละ แค่อจิตเราสงบ เราก็มีความรู้สึกแปลกประหลาดมหัศจรรย์แล้ว แล้วถ้ามันมี
กำลังของมันละ ถ้าต้นทุนสูง มันจะไปของมันได้

คุณิ เวลาจิตก็ก่อกะนอง ครูบาอาจารย์ของเรามีนะ พอจิตสงบปั๊บ ! ความรู้สึกเห็น
จิตเราเห็นตัวเรา ไปนั่งอยู่บนอากาศ ไปนั่งอยู่บนก้อนเมฆ ไปเดินจงกรมอยู่บนก้อนเมฆ
เวลาถึงกลับมาทะเลาะ ไปบาดาลเลยนะ จิตมันมหัศจรรย์ได้ขนาดนั้น

บางคนจิตสงบเฉยๆ มันสงบเข้ามาในตัวของมันเอง มีแต่ความสุข มีความสงบ
ว่าเฉยๆ บางคนทำแล้วทำเล่า ญ่ญ่ญ่ กุ่มๆ ดอนๆ เห็นไหม มาจากไหน มาจากนี้ มาจาก
เราเสียสละนี้ หนึ่งการเสียสละเห็นไหม

ทำบุญร้อยพันพันหน ไม่เท่ากับถือศีลบริสุทธิ์หนหนึ่ง... ถือศีลบริสุทธิ์ร้อยพัน
พันหน ไม่เท่ากับจิตสงบหนหนึ่ง...จิตสงบที่เป็นสัมมาทิฐิ ร้อยพันพันหนไม่เท่าเกิด
ปัญญา.. โลกุตตรปัญญา ที่ทำหัวใจให้สิ้นไปจากกิเลส

นี่การสิ้นไปจากกิเลสมันเป็นงานที่มันละเอียด ที่มันลึกซึ้ง ที่เรามองกันไม่ออก
มองกันไม่ได้ไง ความคิด..ความคิด หรือว่า ปัญญา.. ปัญญา ใช้ความคิดนี้ ความคิดมันคิด
มาจากกิเลสละ มันคิดมาจากตัวตน มันคิดมาจากเรา

แล้วเราคือใคร เราก็คืออูฐเกาะที่สูงต่ำนี้ไง ถ้าเราสูงก็คิดแต่สิ่งที่ดีๆ ถ้าเราต่ำ เรา
ต่ำนะ.. แล้วบางทีเราก็สูง..เราก็ต่ำ มันจะไม่สูงตลอดไป และไม่ต่ำตลอดไป มันเกิดๆ
ดับๆ มันขึ้นๆ ลงๆ ในหัวใจ เราถึงจะต้องมีครูบาอาจารย์ไ้

การฟังธรรมเห็นใหม่ การฟังทุกวันๆ ถ้าคนฟัง ๑๐-๒๐ ปี ก็ฟังทุกวัน แต่รู้ใหม่
ละ ฟังทุกวันมันตอกย้ำ การฟังธรรมผลของการกระทำคือความรู้แจ้ง ! ฟังธรรมแล้วมัน
โล่ง มันปลอดโปร่ง การฟังธรรมผลอยู่ที่นั่น

แต่นี้มันสูงๆ ต่ำๆ ใจ เดียวก็เข้าใจ เดียวก็ไม่เข้าใจ มันตอกย้ำ.. ตอกย้ำ สิ่งที่ไม่เคย
ได้ยินได้ฟัง สิ่งที่ได้ยินได้ฟังแล้วก็ฟังซ้ำ ! ซ้ำ ! ซ้ำ ! ย้ำหัวตะปู้ เพราะมันไม่เชื่อ ! มัน
สงสัย มันไม่ยอมรับ

แต่ถ้ามันเป็นการภาวนานะ มันเป็นปัจจัยจัดตั้ง เพราะอะไร เพราะมันเกิดกับเรานะ จิตเราเป็นนะ ! ใครจะพูดอย่างไรมันเรื่องของเขารื่องของเราคือจิตมันเป็น ! เราตัวเอง เราสัมผัสเอง อาหารที่เข้าไปในลิ้นเรานี้รสชาติเป็นอย่างไรไม่ต้องมีใครบอกหรอก ไปอ่านตำราอาหารนะ นั่นก็ดี.. นี้ก็ดี แต่ไม่เคยได้ลิ้มรสเลย

แต่ถ้าใจได้สัมผัสเห็นใหม่.. ใจมันส่องแผ้ว ถ้าใจมันส่องแผ้ว การประพฤติปฏิบัติ สิ่งที่เป็นศรัทธา.. อจลศรัทธา

ถ้ามันเป็นอจลศรัทธาเห็นใหม่ อจลศรัทธามันไม่เสื่อมคลาย มันไม่เสื่อมคลาย ถ้าเริ่มจากการถือศีล เริ่มจากความตั้งใจ อันนี้อันหนึ่ง แต่ถ้าจิตมันวิปัสสนาไป มันถึงที่สุด แล้วมันไปละสังโยชน์ ๓ ตัว นั่นละอจลศรัทธาแน่นอน ! ไม่ถื้อออกนอก พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ... พระธรรมเห็นใหม่ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรม..

ธรรมคืออะไร ธรรมคือสังขธรรม สังขธรรมที่เราเห็นกันทางวิทยาศาสตร์พิสูจน์ได้ วิทยาศาสตร์พิสูจน์เรื่องการเกิดการตายไม่ได้ วิทยาศาสตร์พิสูจน์เรื่องนรกสวรรค์ไม่ได้ แต่หัวใจพิสูจน์ได้ !

หลับตาลง ..หลับตาลง.. แล้วกำหนดพุทโธ ให้จิตสงบแล้วจะเห็น แล้วจะพิสูจน์ได้ ลืมตา ! ไปจรวด ไปอวกาศ ไม่เจอ.. ไม่เจอหรอก อันนี้มันเป็นวิทยาศาสตร์ เป็นโลก !

แต่ถ้าเป็นสังขธรรมนะ.. ความลับไม่มีในโลก มันมาจากไหน ความลับไม่มีในโลก คือเราเป็นคนทำไซ้ใหม่ ความลับไม่มีในโลกหรอก โยมทำอะไร เราทำอะไร เรารู้ ! สิ่งที่เราอยู่ ใครจะโกหกเราได้ สิ่งที่เราสัมผัสเห็นใหม่ สรรพสิ่งมีเพราะมีหัวใจ สรรพสิ่งมีเพราะมีเรา แล้วเราเข้าไปจุดที่นี้เห็นใหม่

วิภูฏะ.. การเกิดนรก สวรรค์ การเกิดภพชาติต่างๆ ใจมันไปเกิด คูป้ายรถเมล์สิ รถมันจอดตามป้ายไซ้ใหม่ ภพชาติเหมือนป้ายรถเมล์ จิตนี้เหมือนรถเมล์ มันไปจอดที่ป้ายนั้น.. ป้ายนั้น.. ป้ายนั้น.. แล้วรถเมล์มันก็วิ่งไปไซ้ใหม่ แล้วเราไปจุดที่ป้าย เราเจอรถใหม่

ถ้าเราเห็นรถของเรา รถเราจอดมาทุกป้าย รถเราเกิดมาในทุกภพทุกชาติ แล้วมัน พิสูจน์กันที่นี้เห็นใหม่ สวรรค์ในอก นรกในใจ อยู่ที่นี้อันหนึ่ง แล้วป้ายรถเมล์ก็มีจริงๆ ถ้ารถเมล์ไม่มีป้ายจอด มันจะไปจอดที่ไหน

จิตนี้เวลามันตายไป มันจะแว้งกว้างอยู่ที่ไหน มันต้องไปจอดป้ายมัน แต่ละป้าย .. แต่ละป้าย แล้วป้ายถ้ามันไปเจอนรกอเวจีละ สิ่งนี้มันเวียนตายเวียนเกิด

นี่สั้นกว่ากันที่นี้ไง ถ้าหลับตาแล้วเข้ามาอยู่กลางหัวใจ เข้ามาถึงแกนของ ความรู้สึก แกนของโลก โลกที่มันอยู่ได้ แกนของโลก แกนแม่เหล็กของโลกที่มันหมุน โลกจะหมุนไปขนาดไหน แกนของภพชาติ ! แกนของหัวใจ ! ภาวสวะ ภพชาติมันอยู่ที่นี้ ! แล้วมันทำลายที่นี้

ถ้าใจสูง ฟังธรรมอย่างนี้จะเข้าใจ ถ้าใจต่ำ ไม่รู้เรื่อง.. ไม่รู้เรื่อง รู้แต่ว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ทำแล้วต้องได้บุญกุศล ต้องได้ผลตอบแทน

ความคิดของโลก เห็นใหม่ มันคิดไปนี้ ธรรมะมันถึงมีหยาบ มีละเอียด ละเอียด สุด ละเอียดเข้าไปถึงหัวใจ แล้วเราต้องการสิ่งใด เราพัฒนาใจของเรา ให้ใจเรามันสูงขึ้นมา

ถ้าใจเราสูง.. สูง-ต่ำ มันสูงที่ไหน ถ้าสูงต่ำมันเป็นมาตรวัด แต่ถ้าคุณงามความดี สูงต่ำมันเป็นความรู้สึก มันเป็นคุณธรรมในหัวใจ สิ่งนี้เราแสวงหานั้นแล้วถึงที่สุดนะ มันจะทำให้เรามีความสุขได้ ความสุขที่มันเกิดจากใจ

ความสุขที่มันเกิดจากอามิส ความสุขที่โลกแสวงหากัน เกิดจากอามิส อามิส สินจ้างรางวัลต่างๆ ได้รับสิ่งนั้นมาแล้วจะมีความสุข แต่ถ้าความสุขจากธรรมเห็นใหม่ นั่งอยู่เฉยๆ นั่งอยู่โคนไม้ณะ..

กษัตริย์สมัยพุทธกาล เวลาบวชแล้ว “สุขหนอ..สุขหนอ..” จนพระด้วยกันเขาคงคิดถึงพระราชบัลลังก์ ออกมาอยู่โคนไม้แล้วทุกข์ ก็เลยไปฟ้องพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าก็เรียกเข้าไปพบ

“เธอพูดอย่างนั้นจริงหรือ”

“จริงครับ”

“ทำไมพูดอย่างนั้นล่ะ”

“สมัยเป็นกษัตริย์ อยู่ที่ไหนก็ระวางไปหมด เพราะอำนาจ ใครๆ ก็จะแย่งชิง
ทุกข์มาก ! ต้องบริหารจัดการ เคี้ยวนี้อยู่โคนไม้ นะ ไม่มีใครมาแย่ง มาต่อแยเลย ไม่มีใคร
มาสนใจเลย สุขมาก.. สุขมาก..”

ถ้าเอาใจเราได้นะ ถ้าเอาใจไม่ได้เราทุกข์ ทุกข์เพราะอะไร ทุกข์เพราะมันน้อยเนื้อ
ต่ำใจ เห็นว่าเรามีความสุขกัน เรามองอยู่โคนต้นไม้ เราทุกข์เรายาก แต่ถ้าใจมันสุขแล้ว
นะ คนมีเท่านี้แหละ คนเราอาศัยปัจจัยเครื่องอาศัย ชีวิตเรามีเท่านี้แหละ แต่ก็แสวงหา
ด้วยค้นหาความทะยานอยาก

แต่ถ้าคนมีบุญกุศล เขาได้มาโดยธรรมนะ อันนั้นมันปฏิเสธไม่ได้ ถ้าได้มาโดย
ธรรม คือเราไม่คิดมัน มันเป็นไปโดยธรรมชาติ โดยความวิริยะอุตสาหะของเรา ตาม
ความเป็นจริง นั้น โลกเขาหาความสุขกันอย่างนั้น

แต่ถ้าธรรมนะ อยู่โคนไม้ก็สุข แม้อยู่ในพระราชบัลลังก์ยังทุกข์เลย แล้วมาอยู่
โคนไม้ทำไมมันสุขได้ล่ะ สุขเพราะมันเอาหัวใจไว้ในอำนาจของเรา ! เอาความคิด
ความเห็นอยู่ในอำนาจของเรา มันไม่คิดมัน มันไม่ทำลายใจ มันอยู่ในอำนาจ เรามีอำนาจ
เหนือมัน

ความคิดอย่างนี้ ปัญญาอย่างนี้ ความกระบัวอย่างนี้ ถ้าจิตมันสูง คิดได้อย่างนี้นะ
เราจะมีความสุข มันจะแตกออก ฝนตก เตือดร้อน มันเป็นธรรมชาติ มันเป็นฤดูกาล
หัวใจเรานั้นก็มีเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่เราหาหลบหาหลีกอยู่กับมัน อยู่กับ
ธรรมชาติโดยไม่ติดธรรมชาติ อยู่กับธรรมโดยไม่ติดธรรม อยู่กับโลกโดยไม่ติดโลก
แล้วเราจะเป็นผู้ประเสริฐจริง เอวัง